

29. říjen 2016 – Krušné Hory – 4. den

Dnes nám končí placený pobyt v hotelu. Večer bylo ještě dost rušno. Na pokoji u Hrdličků strašně smrděl kouřící komín – tedy spíš nějaký uhličitán – pravděpodobně netěsnil komín a všechny zplodiny unikaly zrovna jim do koupelny. Takže dostali nový pokoj v protějším hotelu Petr.

A jelikož jsme se usnesli na tom, že místní čepované pivo nestojí za moc, navštívili jsme nedalekou restauraci a další hotýlek zdejšího areálu penzion ANTON. Točí zde plzeňské. Hrál zde naživo harmonikář. Nálada bujará. Popili jsme pivečko a na všech byla cítit únava po rušném dni. Navíc Evče nebylo moc dobře – asi ten kouř.

Ráno jsme posnídali, a jelikož jsme měli již všech no sbaleno, již kolem deváté odjíždíme směr domov. Ale ještě po cestě máme v plánu prohlédnout si město **Kadaň**.

Vjíždíme do městečka a stavíme u místního kláštera- zdejší františkánský klášter je totiž nejstarším poutním místem na území českého státu, zasvěceným Čtrnácti svatým pomocníkům.

Klášter je sice otevřený, ale na prohlídku bychom museli čekat minimálně hodinu, protože mají objednanou skupinu německých turistů. Takže si jen prohlédneme exteriéry a blízké okolí kláštera.

Ve Františkánském klášteře Čtrnácti pomocníků se zachovaly vzácné sklípkové gotické klenby. Klášter založil roku 1473 rod pánů Hasištejnských z Lobkovic. Dnes je v prostorách kláštera městské muzeum s mineralogickými a archeologickými expozicemi, ukázkami těžby a zpracování nerostných surovin, část expozice se věnuje také klášteru a historii Kadaně.

V klášterní zahradě se pomalu rozvíjí tradice vinobraní a výroba místního vína.

Vznik kláštera provází zajímavá legenda. Původně zde totiž stálo popraviště. Šlechtic, který zde měl být oběšen – údajně pro odpor k panovníkovi - cestou na popraviště litoval svých skutků a prosil skrz svaté Pomocníky Boha o odpuštění. Přestože visel na šibenici tři dny a tři noci, nezemřel a vzhledem k tomuto zázraku jej kadaňští radní osvobodili. Popraviště přeložili na druhý konec města a na místě zázraku vystavěli kapli Čtrnácti sv. Pomocníků.

V legendách se také hovoří o posvěcení zázračné studánky františkánským kazatelem a generálním vikářem řádu, sv. Janem Kapistránem v době okolo poloviny 15. století.

- FRANTIŠKÁNSKÝ KLÁŠTER ČTRNÁCTI SVATÝCH POMOCNÍKŮ V KADANI -

My se autem přemísťujeme na nedaleké parkoviště před městskými hradbami.

Počátky města Kadaně musíme hledat ve 12. století. Roku 1183 dovolil český kníže Bedřich johanitům, aby si v osadě postavili kostel sv. Jana Křtitele, svého patrona. O tři léta později, jim novou trhovou osadu jménem Kad-an, což se vykládalo jako „zářící oheň“, dokonce daroval.

Největší rozkvět byl za vlády Karla IV., který udělil městu právo výročního trhu. Období

rozkvětu vystřídala krátká doba zmatků v husitských válkách.

V dalších stoletích město navštívilo mnoho významných osobností – například Jan Hasištejnský, král Ferdinand Habsburský, císař Josef II., a jiní...

Hned na počátku 19. století postihla město velká pohroma. Požár v roce 1811 zničil většinu budov ve městě a rozběhl nové stavební úpravy.

Ve druhé polovině 20. století nastalo plno změn. Po druhé světové válce došlo k odsunu německého obyvatelstva. Kdaň se po několika staletích stala většinou českým městem. V 60. a 70. letech 19. století se začalo s výstavbou sídlišť a bohužel byly vybourány celé čtvrti. Samotného jádra města uvnitř hradeb se kompletní přestavby nedotkly a v roce 1978 bylo historické jádro vyhlášeno městskou památkovou rezervací. Kdaň se v krátké době pozvedla a v roce 1996 byla prohlášena Ministerstvem kultury ČR za „Město roku 1995“.

Kdaň má na svém kontě několik nej: najdete tu nejdelší zachovalé opevnění v Čechách s Mikulovskou bránou, Katova ulička je zapsána v České knize rekordů jako naše nejužší ulice

Městská památková rezervace je z téměř tří čtvrtin dosud obkroužena opevněním. Do města vedly 4 brány, bohužel v současnosti zde uvidíme pouze dvě a žádná z nich se nedochovala v úplnosti. Dosud stojí mohutná věž Svaté brány, která je známá jako Mikulovická brána.

A právě touto bránou vstupujeme do centra města.

Brána patří k vnitřnímu pásu hradeb, který vznikl nejpozději v polovině 14. století. Její původní jméno je odvozeno od nejbližší obce Mikulovice, přes kterou vedla stará obchodní stezka z Kadaně do Krušných hor a Míšeňska (později Saska). Od 16. století byla nazývána "Heiligentor", což se tradičně překládalo jako "Svatá brána" - smyslem tohoto poněkud významově posunutého pojmenování - brána sama není "svatá" - bylo zdůraznit spojitost brány s poutním místem Čtrnácti sv. Pomocníků v nedalekém klášteře františkánů; mohli bychom tedy hovořit o bráně Svatých čtrnácti pomocníků.

Kousek popojdeme a stojíme na Mírovém náměstí. I z druhé strany vypadá brána moc pěkně.

Náměstí Kadaně je krásné, upravené, plné historických budov.

Jednou z největších dominant je radnice, která fungovala jako sídlo městské samosprávy od poloviny 14. století. Zajímavostí radnice je bezesporu 53,7 m vysoká gotická věž.

Na počátku 16. století věž upravil stavitel Petr Hündt, který na věžní ochoz umístil svůj originálně pojedený autogram – sochu psa. V přízemí radnice je celoročně každý den otevřeno Informační centrum a galerie Josefa Lieslera.

Hned naproti radnici se tyčí

Kostel Povýšení sv. Kříže.

První zmínka o kostele je z roku 1291, původně byl zasvěcen Panně Marii. V roce 1421 vyhořel a následně ve 2. polovině 15. století byl upraven v pozdně gotickém slohu. V průběhu 16. století sloužil protestantům a tehdy zřejmě došlo ke změně zasvěcení na Povýšení sv. Kříže. V letech 1745-55 byl barokně přestavěn stavitelem Koschem. Po požáru v roce 1811 byla opět respektována jeho barokní podoba.

Hlavní bohatě zdobený oltář pochází z roku 1687 a přenesen sem byl v roce 1812 ze zrušeného kostela sv. Michala v Litoměřicích. Oltář je sloupové dílo s vysokým nástavcem a čtyřmi plastikami evangelistů.

Uprostřed náměstí se tyčí **Barokní sloup Nejsvětější trojice**.

Stavba morového sloupu tvořícího dnes dominantu Mírového náměstí v Kadani byla započata v roce 1753, přičemž dílo bylo dokončeno po dvou letech - l.p. 1755 a ještě téhož roku 5. října byl sloup vysvěcen. Kadaňský morový sloup je vysoký 23 metrů a vytvořil ho místní sochař Waitzmann. Celý sloup je vytesán z pískovce a na volutových konzolách se ve dvou patrech nachází 13 soch svatých s vrcholovým sousoším Nejsvětější trojice a sochou Panny Marie. Celkové náklady na toto dílo dosáhly hodnoty 6000 zlatých a podělil se o ně kadaňský děkan Leopold Ondřej Roch s rodinou Rochů. Zajímavé je, že i když byl sloup údajně vystaven na paměť morové rány, dobové záznamy o žádné morové epidemii nehovoří.

Od kostela se vydáváme za zdejší kuriozitou – a tou je **Katova ulička**. Vede z náměstí k fortně hradebního systému a ke katovně, která je součástí hradeb. Ulička je dochovaná v

gotickém zdivu s gotickými okenními otvory a s rozpínacími prampouchy. Fortna byla součástí nejstaršího hradebního pásu z poloviny 14. století.

Katova ulička, která spojuje Staré město se Špitálským předměstím vznikla společně s tzv. Katovou brankou na počátku 14. století. Sloužila jako odpadní stoka přebytečné vody na hlavním náměstí, kterou odváděla do Bystřického potoka. Při obraně města pak byla rychlou spojnící mezi městem a hradebním parkánem.

Délka Katovy uličky je 51 metrů, šířka v nejužším bodě je 66,1 cm. Je registrována jako nejužší ulice v ČR.

Své jméno ulice získala z doby, kdy uličku používal městský kat, který tudy přicházel provádět exekuce. Kat šel touto uličkou na náměstí, na radnici mu předali odsouzeného k smrti a on ho potom odvedl na popravěšš. Také katovna stála mimo hradby - kat kvůli svému "špinavému" řemeslu totiž nesměl bydlet přímo ve městě, ani do něj vstoupit hlavními branami.

Podle legendy byla v uličce zadržena rouhavá jeptiška, která tu o půlnoci pak straší spolu s posledním kadaňským katem Ignácem Kaylem, se kterým měla milostný poměr.

A odtud se vydáváme podél hradeb. Vše je zde krásně upravené. Bohužel se s námi již loučí Evča s Mirkem. Eva se stále necítí dobře a už by raději byla doma. My pokračujeme v cestě podél hradeb. Zakrátko jsem u bývalé Žatecké brány – z té zbylo pozdně gotické předbraní tzv. barbakán –

hradu.

a u **místního**

Hrad v Kadani je pravidelný čtyřhranný hradní objekt s věžemi v rozích. Do dnešních dnů se zachovala jedna věž dosahující výšky 2. patra a základy dalších, dále palác a vedlejší stavení. Hrad byl zapojen do městského opevnění. I přes všechny přestavby si hrad dobře zachoval původní gotickou dispozici, je jednou z ukázek typu středoevropského kastelu. V jedné části hradu je dům s pečovatelskou službou.

Hrad byl založen kolem roku 1260 za krále Přemysla Otakara II. spolu s městem. Byl vystavěn na okraji skalnatého srázu nad řekou Ohří. Z obytných budov raně gotického hradu se zachovaly po všech přestavbách jen sklepy a části obvodových zdí přízemí.

Ostatní části hradu vznikly při přestavbách roku 1547 a hlavně po požáru roku 1811. Za Marie Terezie byl v letech 1750 - 1755 přestavěn na kasárny a tím ztratil ryzí středověký charakter. Roku 1811 opět vyhořel a v letech 1816 - 1818 obnoven.

Dnes je objekt hradu plně využit jako pečovatelský dům, knihovna, galerie a restaurace.

Pod hradem se napojujeme na tzv. **Nábřeží Maxipsa Fíka**. Proč název Maxipes Fík? Kdaň Maxipsa vlastně adoptovala.

Jeho duchovní otec Čechura ho totiž vymyslel a jeho příběhy situoval do nedalekého Ahníkova. Jenže tato obec musela ustoupit těžbě uhlí. Navíc Fíka namluvil Josef Dvořák, který v Kadani začínal s herectvím.

Promenádu zpestřuje řada prolézaček či herních prvků. Najdete tu i repliku Staroměstského orloje, která připomíná další slavnou kadaňskou osobnost – královského hodináře Mikuláše z Kadaně, který ceněný hodinový stroj sestavil.

A od nábřeží se pomalu vracíme zpět k autu. Kadaň je opravdu krásné město!!
Náš čtyřdenní výlet končí – škoda. Bylo to fajn a hodně jsme toho zažili i viděli.